

עפ"א 67075/11/17 - מרים הפנר נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 67075-11-17 הפנר נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המעוררת מרים הפנר
נגד
המשיבה עיריית תל-אביב-יפו על ידי עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים בת"א (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 9.11.2017 לפיו הורשעה המערערת בעבירה של השארת בעל חיים על ידי בעליו או מי שבעל החיים נמצא בפיקוחו, לשוטט במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 17(א) לחוק עזר ת"א-יפו (שמירת הסדר והניקיון) התש"מ-1980 (להלן: "חוק העזר") ונגזר עליה קנס בסך 600 ₪.

הרקע

נגד המערערת הוגש כתב אישום (ברירת משפט) בגין עבירה לפי סעיף 17(א) לחוק העזר. המערערת ביקשה להישפט וכפרה בעובדות כתב האישום לפיו השאירה את הכלב שבבעלותה ביום 14.3.2017 בשעה 07:20 כשהוא משוטט במקום ציבורי, ברחוב דב הוז מספר 5 בתל אביב.

לטענת המערערת היא השאירה במועד הרלוונטי את שני הכלבים שלהם קשורים ליד קופ"ח ולא ייתכן שאחד מהם השתחרר והגיע לרח' דב הוז 5 שהוא רחוב סואן.

בית משפט קמא, לאחר ששמע ראיות, העדיף את גרסת המפקח לפיה הוא לא המציא את האירוע נשוא הדיון ולא ערך דו"ח שקרי כטענת המערערת אלא רשם דברים שארעו, אותם ראה, בדו"ח שערך ת/1.

להלן בתמצית טענות המערערת

1. לדברי המערערת במועד הרלוונטי הגיעה לקופת חולים, קשרה את שני הכלבים מחוץ לבניין וכאשר יצאה, מצאה את הכלבים קשורים וחזרה עימם לביתה.

2. המפקח הוסיף בעדותו פרטים שלא הופיעו כלל בדו"ח ת/1 שהגיש ועובדה זו מצביעה על כך שהוא בדה את האירוע מליבו. שני כלבים היו קשורים כשהמערערת יצאה מקופ"ח ולכן לא ייתכן שהמפקח ראה אחד מהם משוטט ברחוב.

3. המפקח לא צילם את הכלב ואף לא פנה לשירות הוטרנרי שיבואו לקחתו למרות שלדבריו שוטט ברחוב. המפקח אף לא התקשר למערערת למרות שעל צוואר הכלב מלבד השבב האלקטרוני, יש דסקית עם שם המערערת ומספר הטלפון שלה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית המשפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להידחות.

כל טענות המערערת מתמקדות בנושא מהימנות עדים. כידוע, הלכה פסוקה היא כי רק במקרים חריגים תתערב ערכאת הערעור בעניין זה, לאחר שהערכאה הראשונה שמעה את העדים וקבעה ממצאי מהימנות ולא זה המקרה שיש לעשות זאת.

בית משפט קמא שמע את עדויותיהם של המפקח והמערערת ובחר ליתן אמון בעדות המפקח, שגם העלה את הדברים שראה על הכתב בדו"ח ת/1.

בית משפט קמא קבע בעניין זה:

"לפי הכלל הידוע, 'ברי ושמא, ברי עדיף' ולפי הגיון הדברים והתרשמותי מהעד, אני קובע כי תיאור הדברים שמסר הוא המדויק יותר. העד רשם את הדברים בזמן אמת ואיני מקבל את גרסת הנאשמת כי המציאות אך ורק לצורך רישום דו"ח פיקטיבי".

לא שוכנעתי מדברי המערערת כי בית משפט קמא שגה בהכרעת דינו. יוער כי בית משפט קמא התעלם מהפרטים שהוסיף המפקח בעדותו בבית משפט ואשר לא נרשמו בדו"ח ת/1 שנמסר לעיון המערערת.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תודיע לצדדים על פסק הדין.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.